

at føre aabne Vaade fri for enhver Søindrulleret, forsaavidt Vaaden gaar i Rysfart eller i indenffords Fart, hvormod der til anden Fart med saadanne Vaade antages at udfordres Sættefflipperbevilling, der dog i de senere Aar er meddeelt uden Gebyr, naar Vaaden er under 2 Commercelæsters Drægtighed.

Det er indlysende, at dette System, selv naar det, hvad der vil være en ligefrem Følge af det i Udkastets § 1 opstillede Princip, tænkes frigjort for de Indskrænkninger, som dets nuværende Forbindelse med Soudskrivningsvæsenet medfører, ikke er tilfredsstillende, idet det i et vidt Omfang nødvendiggjør Anvendelsen af Bevillingsvæsenet og derigjennem tillige aabner Afgang til Udøvelsen af en Virksomhed, som efter sin hele Bessaffenhed maa betragtes som borgerlig Næring, uden at de almindelige Betingelser for saadan Nærings Udøvelse fyldestgøres. Ved en ny Ordning af disse Forhold maa derfor den første Fordring være, at der for Agangen til Nærings Udøvelse opstilles saadanne Regler, at Bevillingsystemet aldeles kan frafalde. Denne Forandring bør derhos ifølge Grundlovens § 88 og Grundsaetningerne i Lov af 29de December 1857 søges gennemført paa en saadan Maade, at Agangen til det omhandlede Næringsbrug ifkun gjøres afhængig af de absolut fornødne Betingelser. Der kunde i saa Henseende endog reises Spørgsmaal om, hvorvidt det overhovedet maatte være nødvendigt at fordrø særlige Garantier for Vedkommendes Dugtighed til at bestride det Hverv, han paatager sig. Den almindelige Næringslov har nemlig ikke fordrøt nogen særlig Efterviisning af Dugtighed selv ved Næringsveie, hvor Personers Liv og bethdelige Formuesgjenstande ville kunne udsættes for Fare i Tilfælde af Uduelighed hos vedkommende Næringsbruger (Muurmestre, Tømmermestre, Skibsbyggere, m. fl.), og Noget kunde derfor tale for ogsaa i det heromhandlede Forhold at overlade det til vedkommende Private (Nhedere, Befragtere) at forviise sig om Paagjældendes Dugtighed, forinden de betroe ham Skib og Ladning. Ubetinget fra det Offentliges Side at opgive enhver Fordring om saadan Garanti kan man imid-

lertid ikke ansee tilraadeligt, thi det gjælder dog fortrinnsviis i dette Forhold, at Personers Liv og meget bethdelige Formuesgjenstande udsættes for Fare, saafremt Vedkommende ikke forstaae deres Dont, idet de Paagjældende her maa handle aldeles paa egen Haand og ofte under Omstændigheder, hvor et endog i og for sig mindre Feilgreb kan medføre høist fordervelige Følger. Derimod antager man, at der i saa Henseende i alt Fald ikke bør opstilles strengere Betingelser end de, der hidtil, saaledes som Forholdet factist har udviklet sig gjennem Sættefflipperbevillingsystemet, have været stillede. Der synes da navnlig at burde skjælnes imellem den Fart, for hvilken det ikke er paabudt (Forordning af 10de Januar 1840 § 1) eller bliver paabudt at føre Logbog, og al anden Fart, saaledes at der kun med Hensyn til denne sidste Fart fra det Offentliges Side fordrøes særlig Efterviisning af practist og theoretist Dugtighed. De samme Grunde, der have foranlediget Lovgiveren til for visse Farvande at gjøre Afkald paa den Betryggelse mod Svig og Forsømmelighed fra Skipperens Side og paa den Control med hele hans Forhold, som Logbogs Førelse giver Nhederne, Befragterne og Andre, der i saa Henseende have samme Interesse som disse, tale nemlig ogsaa for iøvrigt saavidt muligt ikke at bebyrde denne Fart med særlige Indskrænkninger. Betingelserne for denne Fart ere ogsaa forskjellige fra Betingelserne for den fjernere, hvor Logbogs Førelse er foreskrevet. Den første føres hovedsagelig af Skipperne, der fra den tidlige Ungdom have været i en vis bestemt Fart, hvor de den meste Tid ere i Sigte af Land, og hvor den practist Erfaring har lært dem at navigere med Sikkerhed, og da Besætningen, som kun er lille, selv deeltager i Fartøiets Navigering, uddannes efterhaanden Matrosen til selv at føre Skibet. I den fjernere Fart derimod, hvor Skipperen i længere Tid maa føre Skibet ude af Sigte af Land, er det nødvendigt, at han er i Besiddelse af Kundskaber og Færdigheder, som ikke erhverves ad den reent practist Veie, ligesom Matrosen paa denne Fart forsaavidt mindre kan uddanne sig til Skibsfører, som han aldeles ikke deeltager i Skibets Navigering.